

faa paa Sagens sidste Trin — men ikke paa det første — afholde Jællsesudvalg. Lad derfor Regjeringen selv vælge Medlemmerne af en saadan Kommission, og det være mig tilladt at tilspøje som min personlige Anskuelse, at jeg vilde anse det for heldigt, om Regjeringen slet ikke valgte noget Medlem af dette Things Flertal, men holdt sig til de Medlemmer af Rigsdagen eller de Personer i det Hele taget, som den antager at staa paa det samme politiske Standpunkt som den nuværende Regjering. Dette vilde jeg anse for rigtig, og jeg skal sige hvorfor. Man bringer nemlig let de Medlemmer af Oppositionen imod Regjeringen, som vælges ind i en saadan Kommission, i en skjæv Stilling, idet man bringer dem til at betragte sig selv som en Art Udvalg om denne Sag. De affatte en Mindretalsbetænkning og toge en Mindretalsbeslutning, men de Medlemmer, som blive satte ind i en saadan Kommission, ere vel at mærke ikke Medlemmer, som Thinget selv eller Flertallet i dette Thing har valgt. Det er Medlemmer, som Regjeringen har udsæret, og de ere altsaa i Bivikseligheden for den paa-gældende Sags Vedkommende ikke Repræsentanter for Thingets eller dets Flertals Anskuelser, men kun for deres personlige Anskuelser. Naar de da udtale sig gjennem en Mindretalsbetænkning eller et Mindretalsvotum i Kommissionens Betænkning, præjudicere de let den Stilling, de ville komme til at indtage til Sagen, naar den kommer til Forhandling i Thinget. Derfor Regjeringen, hvad den forøvrigt ved tidligere Leiligheder har gjort, skulde vælge Medlemmer af dette Things Flertal ind i Kommissionen, vilde jeg anse det for heldigt, om saadanne Medlemmer vilde indskrænke sig til at kritisere og protestere imod, hvad der kom fra hin Side, men ikke vilde opstille selvstændige Forslag udenfor dem, der allerede have været behandlede og vedtagne heri Thinget. Det er heller ikke egentlig fra Medlemmer af dette Things Flertal eller fra Oppositionen, at Regjeringen skal vinde Klarhed over sit Standpunkt; det maa ske fra en anden Side. Dette er den Maade, hvorpaa jeg opfatter en saadan Kommission, og jeg er derfor uenig med det ærede Medlem for Beile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), naar han sagde, at en saadan Kommission vilde styrke Regjeringens Opfattelse. Ja, hvis Regjeringen kunde faae en saadan Kommission til at spille Rigsdag, var det en anden Sag, men det haaber jeg, at den ikke vilde indlade sig paa, thi det er ikke dens Opgave, dens Bestemmelse. Regjeringen vil gjennem den kunne faae et Supplement, som den aabenbart trænger til, med Hensyn til de Oplysninger, den Bearbejdelse af Spørgsmaalet, som den ellers skal vinde gjennem sit Embedsmasteriet, og kun de Kommissioner ere overhovedet i mine Dine en berettiget Art af Kommissioner, naar de skulle supplere Regjeringsmesteriet, forsaavidt dette viser sig utilstrækkeligt til at skaffe de fornødne

Oplysninger og at klare Regjeringens Standpunkt. Videre bør en Regjeringskommission ikke gaa, og til en Regjeringskommission, som gaar videre, vil jeg for mit Vedkommende ikke give min Stemme. Af samme Grund vilde jeg aldrig give min Stemme til en saadan Kommission som Kirkekommissionen, hvormed man havde til Diemed at skabe en lille Kirkerigsdag. Det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) har henvist til to gamle Landbokommissioner. Den ene fra forrige Aarhundrede skal jeg selvfølgelig ikke tale om, og hvad den fra 1849 angaar, ligger det dog nær at bemærke, at der i 1849 paa Grundlovens Tilblivelsestid var en ganske anderledes Samstemning med Hensyn til Opfattelsen og Behandling af den Art Spørgsmaal, end der nu er; hvad der dengang kunde gjøre sin Nytte, kan derfor nu ikke gjøre en tilsvarende Nytte. Det er altsaa i denne Aand, jeg stemmer for Kommissionen, og jeg for mit Vedkommende forvarer mig imod, at der lægges nogenformelst Betydning ind i, hvad denne Kommission gjør. Dens eneste Betydning vil i mine Dine være den, at den skaffer Regjeringen det Materiale, den behøver, og sætter den istand til, hvad den hidtil ikke har været istand til, nemlig at vinde et Standpunkt med Hensyn til Arbejderspørgsmalets Behandling. Dette sætter jeg Pris paa, ikke fordi jeg venter at kunne tiltræde Regjeringens Standpunkt, men fordi hele Sagen, saalænge Regjeringen ikke har noget Standpunkt i Arbejderspørgsmaalet, er hjørt fast. Naar Regjeringen nu kun forholder sig kritisk til, hvad der er fremkommet, men ikke selv kan møde med Noget, er man aldeles hjælpeløs med Hensyn til denne Sags Behandling. Det er altsaa for at løse Ministeriets bundne Stilling til denne Sag, at jeg stemmer for Kommissionen. Jeg kan dog endnu ikke undlade at sige et Par ganske enkelte Ord om det Spørgsmaal, som atter idag blev berørt umiddelbart efter, at den ærede Ordfører havde havt Ordet, nemlig om den Maade, hvorpaa Mindretallet forlanger, at Ordføreren i et Udvalg skal optræde. Derfor Ordføreren skulde optræde paa den Maade, som omtalt, vilde Følgen meget let blive, at Flertallet kom til at faae en Ordfører. Mindretallet har sin særlige Ordfører, men, naar hele Udvalgets Ordfører, eller den af Udvalget med Flertal valgte Ordfører, som fra det Første taler paa Flertallets Vegne, naar dette staar for sig, og tilige paa hele Udvalgets Vegne, skulde indskrænke sig til at udtale, hvad der var hele Udvalgets Mening, vilde Udvalgets Flertal i mange Tilfælde komme til at faae en Ordfører og ikke faae sagt, hvad der burde siges, hvormod Mindretallet ikke vilde komme i den samme Stilling, da det har sin Ordfører og altid er istand til at berigtige, hvad hele Udvalgets Ordfører siger, samt til at klare Mindretallets særlige Stilling og Opfattelse, naar dertil findes Anledning. Det ærede Med-